

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.
1535 Budapest, Pf. 773.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/88-0/2018
Erkezett:	2018 JAN 18.
Résztvevő:	1
Melléklet:	2 db
Kezelt:	H

Tisztelt

Alkotmánybíróság

Dr. Altrichterné Albert Katalin

saját ügyemben eljárva, a 2011. évi CLI. törvény 27. §
alapján, a következő

alkotmányjogi panasz

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg Tatai Járásbíróság 1.P.20.524/2009/155., a Tatabányai Törvényszék 1.Pf.20.270/2015/6., és a Kúria Pfv.I.20.965./2016/11. részítéletek alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. § (1) és (4) bekezdések alapján semmisítse meg őket.

Kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság függessze fel, a Tatabányai Törvényszék 1.Pf.20.270/2015/6. ítéletének végrehajtását.

Kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság függessze fel a Tatai Járásbíróság előtt 1.P.20.455/2017/ számon folyó eljárást.

Kérelmemet az Abtv. 27. § alapján terjesztem elő, mivel megítélésem szerint a sérelmezett bírói döntések ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) rendelkezésével, mivel

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Az eljárás 2008-ban indult a Tatai Járásbíróságon három perré alakult fizetési meghagyással, (1.P.20.070/2008, 1.P.20.071/2008, és 1.P.20.072/2008 számon) jogalap nélküli gazdagodás, kártérítés és ingók kiszolgáltatása kapcsán, két alperessel szemben, amelyeket a bíróság később 1.P.20.070/2008 számon egyesített. A per szünetelt, majd 2009.-ben a 1.P.20.524/2009 számon folytatódott. A korábbi II.r. alperessel szemben megszűnt az eljárás, majd a bíróság kötelezésére a felperes perbe hívta a jelenlegi II. és III.r alpereseket, akik I.r. alperes testvérei.

Számolási hiba miatt a Tatai Járásbíróság végzésben állapította meg a saját illetékességének hiányát és az eljárást áthelyezte a Tatabányai Törvényszékre. A Tatabányai Törvényszék megállapította saját illetékességének hiányát és a Győri Ítéltáblától kérte az illetékesség megállapítását. A Győri Ítéltábla a Tatai Járásbíróságot jelölte ki az ügy folytatására. Jelenleg az eljárás a Tatai Járásbíróságon van folyamatban 1.P.20.455/2017 / lajstromszámon.

A Tatai Járásbíróság **1.P.20.524/2009/155.** ítélete ellen rendes jogorvoslattal éltem. A fellebbezés kapcsán indult másodfokú eljárásban a Tatabányai Törvényszék **1.Pf.20.270/2015/6.** számú részítéletével a Tatai Járásbíróság **1.P.20.524/2009/155** ítéletét helyben hagyta. A Tatabányai Törvényszék ítélete ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtottam be a Kúrián. A Kúria **Pfv.I.20.965./2016/11.** részítélete a **Tatabányai Törvényszék 1.Pf.20.270/2015/6.** részítéletét hatályában fenntartotta. A Kúria ítéletét a Tatai Járásbíróságon igazoltan **2017. október 18.-án vettem át,** mivel az ítélet kézbesítése eddig a napig nem történt meg. Az ügyben a Kúria ítélete az utolsó irat. További jogorvoslati lehetőségem már nincs. Az eljárásban felperesként személyesen érintve vagyok.

A Tatai Járásbíróság **1.P.20.524/2009/155** ítélete ellen 2016. augusztus 1.-én perújítási kérelmet terjesztettem elő. A **perújítás jelenleg is folyamatban van,** mivel a megengedhetőség tekintetében kérelmemet a járásbíróság már másodszor utasította el és másodszor fellebbeztem az elutasító végzés ellen.

A jogerős ítélet kapcsán a pernyertes alperesek végrehajtási lap kiállítását kérték. Mind a három végrehajtási lap kapcsán **végrehajtási lap visszavonása** kérelmet terjesztettem elő a Tatai Járásbíróságon, mint végrehajtást elrendelő bíróságon. Valamennyi végrehajtási lap visszavonása kérelmet a Tatai Járásbíróság elutasította. Mind három esetben a Tatabányai Törvényszék a végzések elleni fellebbezésem elutasította és helyben hagyta a Tatai Járásbíróság végzését.

[1]

Az I.r. alperes a **2008. nov.6.-i** tárgyaláson (**1.P.20.070/2008/13** jegyzőkönyv) „Észrevétel” elnevezésű iratában **viszontkeresetet** terjesztett elő. Kérte, hogy a Bíróság, állapítsa meg, hogy a felperes a **Ptk. 601. § (1)** alapján kiesett az örökségből és kérte törölni az alperes tulajdonában álló [REDACTED] fennálló özvegyi haszonélvezeti jogot.

[1.A.]

Az I.r. alperes viszontkeresetével kapcsolatban a Tatai Járásbíróság álláspontja szerint az alperesek a **Pp. 147. § (I)** alapján alappal terjesztették elő viszontkeresetüket, mivel a felperes a kérelmét maga is részben ezen, az örökjogi jogviszonyból fakadó özvegyi jogára alapította akkor, amikor erre hivatkozással vagyontárgyak kiadását és birtokba bocsátását kérte. Erre figyelemmel az alperesek a felperessel szembeni védekezésük egyik formájaként megalapozottan terjesztették elő viszontkeresetüket.

Álláspontom szerint a viszontkereset kapcsán anyagi és eljárási szabályok súlyos és sorozatos bírói megsértésével jutott a Bíróság arra az álláspontra, hogy helyt adott a viszontkeresetnek.

Az I.r. alperes viszontkeresetét a **Ptk. 601. § (1)** szakaszára alapította. A **Ptk. 601 § (3)** szakasza a házastárs örökségből való kiesésére való hivatkozást a „**csak**” szó használatából adódóan kizárólag, két esetben engedi meg. A jogszabály nyelvtani értelmezéséből az következik, hogy eltérést nem enged, azaz **kógens** jogszabály.

A jogszabály első fordulata alapján „az örökhagyó házastársának az öröklésből való kiesésére csak az hivatkozhat, aki a házastárs kiesése folytán maga örökölné”. Mivel **Ptk. 615.§ (1)** alapján „Az örökhagyó házastársa örököli mindannak a vagyonnak a haszonélvezetét, amelyet egyébként nem ő örököl” így a felperes örökléséből való kiesése esetén **az özvegyi jogot,** mint személyhez fűződő dologi jogot, --mivel a felperes mást nem örökölt -- **nem örökölné meg az I.r. alperes,** így a jogszabály első fordulata nem teljesült.

A jogszabály második fordulata alapján az örökhagyó házastársának az öröklésből való kiesésére az hivatkozhat, aki „vagy a végintézkedéssel reá rótt kötelezettségtől, illetőleg más tehertől mentesülne”. Mivel a néhai [REDACTED] végintézkedés nélkül hunyt el, így a felperes örökségből való kiesésére az alperesek nem hivatkozhatnak a jogszabály ezen fordulata alapján sem, mert kötelezettségeik és terheik **nem végintézkedésből fakadtak.**

Mivel I.r alperes, a felperes örökségből való kiesésekor sem ingóságot, --mivel a felperes ilyent nem örökölt-- sem az özvegyi jogot, --mivel az személyhez fűződő dologi jog--nem örökölt, terhei és kötelezettségei nem végintézkedésből fakadnak, ezért a **Ptk. 601. § (3)** szakasza alapján I r alperest **nem jogosítja fel jogszabály arra, hogy a felperes örökségből való kiesésére hivatkozzon.**

Mivel a **Pp. 130. § (1) g)** szakasz alapján a viszontkeresetet nem a **Ptk. 601 § (3)** szerint, az erre feljogosított személy indította, ezért az I.r. alperesnek nem volt **perbeli legitimációja**. A perbeli legitimáció anyagi és eljárás jogi kérdés, hiánya a **Pp. 130. § (1) bekezdés g)** pontja, vagy **Pp. 157. § a)** pontja szerinti jogkövetkezmények kötelező alkalmazása miatt, a viszontkereset, érdemi elutasításához vezet.

A **Pp. 158. § (1)** alapján a bíróság a **Pp. 157. § a)** pontja esetében a pert az eljárás bármely szakában hivatalból megszüntetni köteles. Ezen rendelkezésből következőleg a bíróságnak hivatalból kell vizsgálni a **Pp. 130. § (1)** –ben foglalt perindítási feltételeket az eljárás minden szakaszában.

A Tatai Járásbíróság a perindítás feltételei közül kizárólag a **Pp. 147. § (1)** rendelkezése szerint vizsgálta, a **Pp. 130. § (1) g)** szakasz, a **Pp. 157. § a)** és a **Pp. 158. § (1)** rendelkezéseit indoklás nélkül figyelmen kívül hagyta.

Az önkényes bírói jogértelmezés az érdemi döntésre is kihatott, mivel a viszontkereset a **Ptk. 601 § (3), Pp. 130. § (1) g), Pp. 157. § a), Pp. 158. § (1)** együttes alkalmazásából adódó kötelező elutasítása helyett a Tatai Járásbíróság olyan ítéletet hozott, amiben pervesztes lettem, így az I.r. alperes pervitelét a törvény megsértésével segítette elő.

A Tatai Járásbíróság a perindítás feltételei közül a **Pp. 124. § (1), (2)** és a **Pp. 130. § (1) g) Pp. 157. § a), Pp. 158. § (1)** szakaszok együttes rendelkezését álláspontom szerint indoklás nélkül figyelmen kívül hagyta, mivel ezeket nem alkalmazta az II.r.-III.r. alperesek tekintetében sem, akik az I.r. alperes testvérei és ezen pontban kifejtettek alapján ők sem rendelkeztek perbeli legitimációval.

A Tatai Járásbíróság ítélete, mivel alapos ok nélkül figyelmen kívül hagyta a hatályos jogot, önkényes jogalkalmazás, ami fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével, így **sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben megfogalmazott tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.**

[1.B.]

A **Pp. 158. § (1)** rendelkezése alapján, a másodfokon eljáró Tatabányai Törvényszéknek is vizsgálnia kellett volna a perindítás feltételeit, azaz **Pp. 130. § (1) g)** szakasza szerint azt, hogy a jogszabály szerint feljogosított személy indította-e viszontkeresetet. Ennek vizsgálatát a **Tatabányai Törvényszék is önkényesen figyelmen kívül hagyta.**

A Tatabányai Törvényszék ítélete, mivel alapos ok nélkül figyelmen kívül hagyta a hatályos jogot, önkényes jogalkalmazás, ami fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével, így **sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben megfogalmazott tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.**

[1.C.]

A **Pp. 158. § (1)** rendelkezése alapján, a felülvizsgálatban eljáró **Kúriának** is vizsgálnia kellett volna a perindítás feltételeit, azaz **Pp. 130. § (1) g)** szakasza szerint azt, hogy a jogszabály szerint feljogosított személy indította-e viszontkeresetet. Ennek vizsgálatát a Kúria is önkényesen figyelmen kívül hagyta.

Az önkényes bírói jogértelmezés az érdemi döntésre is kihatott, mivel az elsőfokú részítélet hatályon kívül helyezése helyett, olyan ítéletet hozott, amiben peresztes lettem, így az I.r-II.r.-III.r. alperesek pervitelét a törvény megsértésével segítette elő.

A **Kúria** ítélete, mivel alapos ok nélkül figyelmen kívül hagyta a hatályos jogot, önkényes, jogalkalmazás, ami fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével, így sérti az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben megfogalmazott tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot**.

[2.]

Vizontkeresetében az I.r. alperes tulajdoni hányadát **2.000.000., Ft.**-ban határozta meg és ezzel kapcsolatban az **Itv. 72. § (1) és (4)** szakaszokra hivatkozással **24.000., Ft.** illetéket rót le.

[2.A.]

Az **Itv.72. § (1) és (4)** szakasza alapján az özvegyi jog tekintetében a pertárgy érték az ingatlan értékének 6/20-ad része, azaz **600.000., Ft.** Az **Itv.42. § (1) a)** alapján az elsőfokú eljárásban a pertárgy értékének 6%-át, azaz **36.000., Ft.**-ot kellett volna bírósági eljárási illetékként megfizetni. Az alperes csak **24.000., Ft.** illetéket rót le, nem hivatkozott semmilyen jogi indokra, hogy miért ennyi illetéket rót le és illeték feljegyzési joggal sem rendelkezett.

A **Pp. 124. § (1)** alapján „A bíróság a keresetlevelet nyomban, de legkésőbb a bírósághoz érkezésétől számított harminc napon belül megvizsgálja”

A **Pp. 124. § (2)** alapján a „bíróság a keresetlevelet - hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve - idézés kibocsátása nélkül elutasítja, ha c) a jogi képviselővel eljáró fél elmulasztotta az eljárási illeték megfizetésére vonatkozó kötelezettség teljesítését”.

Pp. 130. § (1) alapján „a bíróság a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül [125. § (1) bek.] elutasítja, ha megállapítható, hogy i) a **Pp.124. § (2)** bekezdésében foglalt ok áll fenn,”

A Tatai Járásbíróság a perindítás feltételei közül a **Pp. 124. § (1), (2)** és a **Pp. 130. § (1) i)** szakasz rendelkezését álláspontom szerint indoklás nélkül figyelmen kívül hagyta, mivel ezeket nem alkalmazta az I.r. alperes tekintetében, amivel törvénytelenül segítette elő az I.r. alperes pervitelét.

Az önkényes bírói jogértelmezés az érdemi döntésre is kihatott, mivel a viszont kereset elutasítása helyett a Tatai Járásbíróság olyan ítéletet hozott, amiben peresztes lettem, így az I.r. alperes pervitelét ismételten a törvény megsértésével segítette elő.

A **Tatai Járásbíróság** eljárása a viszontkereset tekintetében, mivel alapos ok nélkül figyelmen kívül hagyta a hatályos jogot, önkényes jogalkalmazás, ami fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével, így sérti az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben megfogalmazott tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot**.

[2.B.]

2010.03.25.-én (1.P.524/2009/7 jegyzőkönyv) az I.-II-r alperesek jogi képviselője módosította a viszontkeresetét és annak megállapítását kérte, hogy a felperes nem csak a Szomódi ház, de a néhai [REDACTED] teljes vagyonának vonatkozásában is kiesett az öröklésből a **Ptk. 600. § b)** pontja alapján. A viszontkereset felemelésével kapcsolatban I.r. alperes sem pertárgy értéket nem határozott meg, sem illetéket nem rót le.

A pertárgy érték megállapítása sem az elsőfokú, sem a másodfokú eljárás tárgyalásán nem történt meg. A pertárgy érték **először** a Tatabányai Törvényszék **1.Pf.20.270/2015/6.** részítéletében került megállapításra. Megítélésem szerint a Tatabányai törvényszék számtani hibával, iratellenesen és az anyagi jogi szabályok megsértésével állapította meg a pertárgy értéket és az és ennek következtében az illetéket is.

A Tatai Járásbíróság a perindítás feltételei közül a viszontkereset felemelésével kapcsolatban a **Pp. 124. § (1), (2)** és a **Pp. 130. § (1) i)** szakasz rendelkezését álláspontom szerint indoklás nélkül ismételten figyelmen kívül hagyta, mivel ezeket nem alkalmazta az I.r. alperes tekintetében, amivel továbbra is törvénytelenül segítette elő az I.r. alperes pervitelét.

Az önkényes bírói jogértelmezés az érdemi döntésre is kihatott, mivel a viszont kereset elutasítása helyett a Tatai Járásbíróság olyan ítéletet hozott, amiben pervesztes lettem, így az I.r. alperes pervitelét a törvény megsértésével segítette elő.

A **Tatai Járásbíróság** eljárása a felemelt viszontkereset tekintetében, mivel alapos ok nélkül figyelmen kívül hagyta a hatályos jogot, önkényes jogalkalmazás, ami fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel, így **sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben megfogalmazott tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.**

[3.]

A **Tatabányai Törvényszék** a felperes keresete alapján mind az első, mind a másodfokú eljárásban **10.000.000., Ft.**-ban állapította meg az ingó és ingatlan vagyon értékét. Ennek fele a felperest, míg másik fele egyenlő, azaz 1/6-1/6/1/6 arányban az alpereseket illeti meg, így egy alperesre **1.666.666. Ft.** vagyoni érték jut, ezt tekintette az egy alperesre jutó pertárgy értéknek. Az elsőfokú eljárásban fizetendő 6% után **100.000., Ft.,** ban, a másodfokú eljárásban fizetendő 8% illeték után **133.333., Ft.**-ban állapította meg egy alperesre jutó illetéket.

Az ítélet alapján az elsőfokú eljárás illetéke **300.000., Ft.** a másodfokú eljárás illetéke **400.000., Ft.** így összesen **700.000., Ft.** illetékfizetési kötelezettsége keletkezett. mind a három alperes tekintetében pervesztes felperesnek.

[3.A.]

A Tatabányai Törvényszék ítélete semmilyen, az illeték megállapítása kapcsán lényeges jogszabályi hivatkozást nem tartalmaz. Az ítélet indoklásának célja, hogy a felek közötti jogvitát végérvényesen lezárja, az a felek számára többé ne legyen vitatható. Az illeték tekintetében a törvényi indoklás hiánya megítélésem szerint **sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben megfogalmazott tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.**

[3.B.]

A **Tatabányai Törvényszék** a pertárgy érték és az illeték megállapítása során egyrészt iratellenesen állapította meg a pertárgy értéket, másrészt az anyagi jogi szabályokat sértve állapította meg az illetéket is.

A Tatabányai Törvényszék a Hagyatéki végzésre hivatkozva a Szomódi ingatlan tekintetében **6.000.000., Ft.**-ban az ingóságok tekintetében pedig **4.000.000., Ft.**-ban állapította meg az értéket. Így a **10.000.000., Ft.** 1/6-ában állapította meg a három alperes tekintetében az egy alperesre jutó vagyoni hányadot, ami ezen számítás szerint **1.666.666., Ft.** Ezt tekintette egy alperesre jutó pertárgy értéknek.

A Hagyatéki végzés a Szomódi ingatlan tekintetében az alperesek által megörökölt $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányad tekintetében tartalmazza a **6.000.000., Ft.** forgalmi értéket. Ezt az örökösök 1/3-1/3-1/3 arányban örökölték, így az ingatlan tekintetében egy örökösre **2.000.000., Ft.** tulajdoni hányad jut. Az I.r. alperes is viszontkeresetében ezt az értéket határozta meg. A **4.00.000., Ft.** ingóság kapcsán egy alperesre ennek 1/6-a, azaz **666.666., Ft.** jut, ami alperesenként összesen **2.666.666., Ft.** vagyont jelent.

Mivel a per tárgya az özvegyi jogból fakadó haszonélvezeti jog, ezért a pertárgy érték az **Itv.72. § (1) és (4)** rendelkezése folytán a vagyoni érték **6/20-a**, azaz alperesenként kerekítve **800.000., Ft.** Az **Itv.42. § (1) a)** alapján az elsőfokú eljárásban a pertárgy értékének **6%-a**, azaz **48.000., Ft.**, míg az **Itv.46. § (1) a)** alapján a másodfokú eljárásban a pertárgy értékének **8%-a**, azaz **64.000., Ft.**, összesen **112.000., Ft.** a két eljárás illetéke alperesenként. Ez a három alperes tekintetében összesen **336.000., Ft.**

A pervesztes felperest az illeték tekintetében a törvényes **336.000., Ft.** illeték helyett **700.000., Ft.** megfizetésére kötelezte a Tatabányai Törvényszék, mivel az **Itv.72. § (1) és (4)** rendelkezéseit indoklás nélkül figyelmen kívül hagyta.

A Tatabányai Törvényszék eljárása az illeték tekintetében, mivel alapos ok nélkül figyelmen kívül hagyta a hatályos jogot, önkényes jogalkalmazás, ami fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel, így **sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben megfogalmazott tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.**

[3.C.]

A felülvizsgálati eljárásban a Kúria a Tatabányai Törvényszék által megállapított pertárgy érték alapján az ingatlan tekintetében az özvegyi jogot **1.800.000., Ft.**-ban az ingók tekintetében **1.200.000., Ft.**-ban határozta meg. Az **Itv.72. § (1) és Itv.50. § (1)** alapján **300.000., Ft.**-ban állapította meg az illetéket. A Tatabányai Törvényszék által megállapított illetéket törvényesnek találta.

Megítélésem szerint a Kúriának érzékelní kellett volna, hogy pertárgy érték alapján az első fokú eljárásban fizetendő **6%** és a felülvizsgálati eljárásban fizetendő **10%-** illeték egyaránt **300.000., Ft.** ami matematikai képtelenség. A másodfokú eljárásban fizetendő **8%** után fizetendő **400.000., Ft.** illeték pedig magasabb, mint a felülvizsgálati eljárásban fizetendő **10%-** illeték, azaz **300.000., Ft.**, ami ismételtén matematikai képtelenség.

Álláspontom szerint pertárgy érték és illeték megállapítása ellentmondásos a Tatabányai Törvényszék és a Kúria jogalkalmazása folytán kiszámíthatatlan, ami nem felel meg a tisztességes eljárásnak, így **sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben megfogalmazott tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.**

[4]

A Tatai Járásbíróság 1.P.20.524/2009/155 részítélet indoklásában kifejtette, hogy a hagyatéki tárgyaláson **csak az örökösök kötöttek egymással egyezséget** az örökségükbe tartozó személygépkocsi, Raiffeisen Banknál nyilvántartott vagyontárgy, továbbá utánfutó vonatkozásában fennálló örökrészük tekintetében. **Semmilyen más egyezés nem történt a felperes és az alperesek között.**

[4.A]

Az özvegyi jog kapcsán az ügy eldöntésének egyik előfeltétele volt, annak eldöntése, hogy a felperes és az alperesek kötöttek-e bármilyen egyezsége egymással a hagyatéki tárgyaláson. A hagyatékátadó végzés szerint valamennyi hagyatéki leltárba tartozó ingó és ingatlant az örökösök **1/1 tulajdoni hányadban** örökölték meg.

A felperes állította, hogy a hagyatéki tárgyaláson a felperes, mint özvegy és az alperesek, mint örökösök között volt megegyezés. Az alperesek állították, hogy a felperesek és az alperesek között **semmilyen egyezés** nem történt.

A **Csjt. 27. § (1)** törvényi rendelkezésből következően az alperes örökösök osztályos egyezsége csak a gépjármű felére, az utánfutó felére és a takarékbetétkönyvben lévő összeg felére (BH1975. 469. II.) köthettek törvényesen. A Tatai Járásbíróság a **Csjt. 27. § (1)** rendelkezéseit nem vette figyelembe és ezt nem is indokolta a hagyatéki eljárásán tett egyezségek kapcsán.

A bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. A **Pp. 206. § (1)** alapján a bizonyítékoknak ellentmondásoktól mentes halmazt kell képeznie.

Megítélésem szerint, a Tatai Járásbíróság ítélete úgy született, hogy a bíróság figyelmen kívül hagyta a **Csjt. 27. § (1)** rendelkezését, ennek kapcsán nem derítette fel teljes egészében az ügy érdemi döntését megalapozó, a hagyatéki eljárásban tett egyezségeket, mert a **Pp. 206. § (1)** alapján nem tárta fel ellenmondás mentesen, az alperesek nyilatkozata logikailag összhangban áll-e a hagyatéki végzés és a **Csjt. 27. § (1)** alapján a felperesre jutó vagyon tekintetében.

A teljesen fel nem tárt tényállásra alapított ítélet **sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben megfogalmazott tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.**

[5]

A **Tatai Járásbíróság** az alapeljárásban nem vizsgálta az egyik alperes perbeli legitimációját sem, nem állapított meg pertárgy értéket így a **Pp. 124. § (1), (2)** –ben foglaltak többszöri indoklás nélküli figyelmen kívül hagyásával, valamint a **Pp. 206. § (1)** ben foglalt ellentmondás mentes ténymegállapítás mellőzésével, álláspontom szerint az alpereseket az egész eljárás folyamán jogtalan előnyben részesítette, nem valósult meg a „fegyver egyenlőség”, ami sérti a az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben megfogalmazott tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.

A **Tatabányai Törvényszék** szintén nem vizsgálta az alperesek perbeli legitimációját, az illeték törvényellenes és mindent jogszabályi indoklást mellőző megállapításával, **Pp. 206. § (1)** ben foglalt ellentmondásmentes ténymegállapítás mellőzésével álláspontom szerint az alpereseket jogtalan előnyben részesítette, a felperest pedig a túlzott illeték kiszabásával indokolatlanul sújtotta. Megítélésem szerint az illeték megállapítása során életszerűtlen, hogy három törvényszéki bíró egyformán tévedne olyan rutin kérdésben, mint az illeték megállapítása. A Törvényszék eljárása önkényes jogalkalmazása az eljárást kiszámíthatatlanná tette, ami sérti a az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben megfogalmazott tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.

Iszkáz, 2018. január 17.

Dr. Altrichterné Albert Katalin